

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

www.patronite.pl/filharmoniaszczecin

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

4 marca 2022 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO DVOŘÁK | BRAHMS

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Christian Poltéra wiolonczela
Rune Bergmann dyrygent

W programie:

ANTONÍN DVOŘÁK

Koncert wiolonczelowy h-moll op. 104 [42']

- Allegro
- Adagio ma non troppo
- Finale (Allegro moderato – Andante – Allegro vivo)

/przerwa/

JOHANNES BRAHMS

Symfonia nr 4 e-moll op. 98 [44']

- Allegro non troppo
- Andante moderato
- Allegro giocoso – Poco meno presto – Tempo primo
- Allegro energico e passionato – Più allegro

CHRISTIAN POLTÉRA

Urodził się w Zurychu. Lekcje pobierał najpierw u Nancy Chumachenco i Borisa Pergamenshikova, później zaś studiował u Heinricha Schiffa w Salzburgu i Wiedniu.

Jako solista współpracuje z wieloma czołowymi orkiestrami – są wśród nich m.in. Filharmonia w Los Angeles, lipski Gewandhaus, Filharmonia Monachijska, Tonhalle w Zurychu, Deutsche Kammerphilharmonie w Bremie, Camerata Salzburg, Filharmonia w Oslo, BBC Symphony Orchestra, Orchestre de Paris i rzymska Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Jego partnerami są uznani dyrygenci: Riccardo Chailly, John Eliot Gardiner, Christoph von Dohnányi, Paavo Järvi, Andrew Litton, Thomas Dausgaard i Andris Nelsons.

Christian Poltéra, Frank Peter Zimmermann i Antoine Tamestit stanowią stały skład tria smyczkowego Trio Zimmermann, które gości w najważniejszych ośrodkach muzycznych. Wirtuoz występuje również na renomowanych festiwalach, m.in. w Salzburgu, Lucernie, Edynburgu, Berlinie, Wiedniu, Szlezewiku-Holsztynie i Londynie (Proms). Od 2013 roku jest dyrektorem artystycznym Dni Muzyki Kameralnej, odbywających się w zabytkowym kościele Bergkirche St. Michael w Büsingen am Hochrhein. W 2004 roku otrzymał nagrodę Borletti-Buitoni i znalazł się w zaszczytnym gronie „Artystów Nowej Generacji”, wybranym przez radio BBC.

Liczne nagrania artysty odzwierciedlają jego różnorodny repertuar – przyznano im wiele nagród (m.in. BBC Music Magazine Award, Gramophone Choice, Diapason d'Or de l'Année). Koncerty wiolonczelowe Dvořáka, Waltona, Hindemitha, Martinů, Szostakowicza, Dutilleux, Lutosławskiego i Ligetiego są dlań równie ważne jak sonaty Mendelssohna, Faurégo i Saint-Saënsa. Obecnie jest wykładowcą na Uniwersytecie Nauk Stosowanych i Sztuki w Lucernie. Prowadzi kursy mistrzowskie, jest jurorem różnych konkursów wiolonczelowych, w tym Międzynarodowego Konkursu Muzycznego ARD w Monachium.

Christian Poltéra gra na wiolonczeli Antonia Casiniego z 1675 roku oraz na sławnym instrumencie z 1711 roku („Mara”), wykonanym przez Antonia Stradivarięgo.

RUNE BERGMANN

Pełna energii osobowość, wszechstronność i obszerny repertuar – klasyczny, romantyczny, operowy, współczesny – stawiają Rune Bergmanna w szeregu najbardziej utalentowanych młodych skandynawskich dyrygentów. Jego reputacja inspirującego i przenikliwego muzyka przyciąga uwagę orkiestr z całego świata.

Od 2013 roku Maestro Bergmann jest gościnnym pierwszym dyrygentem Orkiestry Symfonicznej Kowna (Litwa) oraz dyrektorem artystycznym norweskiego festiwalu Fjord Cadenza (od jego pierwszej edycji w 2010 roku). Współpracował z uznanymi orkiestrami symfonicznymi i operowymi – należą do nich Filharmonia w Oslo, Norweska Opera Narodowa, Teatr Mainfranken w Würzburgu, Filharmonia Südwestfalen – jak również z orkiestrami symfonicznymi z takich miast, jak Malmö, Helsingborg, Bergen, Kristiansand, Stavanger, Trondheim, Karlskrona, Odense czy Lizbona. W Ameryce Północnej występował gościnnie m.in. z Orkiestrą Symfoniczną z Alabamy (dyrygował wówczas światowym prawykonaniem „Psalmu XIII” serbskiego kompozytora Djuro Živkovića, laureata prestiżowej nagrody Grawemeyera) oraz z orkiestrami z Detroit, Grand Rapids, Houston, Nowego Meksyku i Calgary.

Jest również utalentowanym multiinstrumentalistą. Gra na trąbce, fortepianie, altówce i skrzypcach, a jego pasją jest jazz.

Maestro Rune Bergmann pełni funkcję dyrektora artystycznego i pierwszego dyrygenta Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. Równolegle jest dyrektorem muzycznym Filharmonii w Calgary.

W sezonie 2020/2021 objął stanowisko pierwszego dyrygenta w Filharmonii Argovia w Szwajcarii.

GRANDIOSO DVOŘÁK | BRAHMS

Ostatni z trzech koncertów instrumentalnych **Antonína Dvořáka** (1841–1904) – **Koncert wiolonczelowy h-moll op. 104** (1895) – powstał podczas pobytu kompozytora w Ameryce. Po powrocie do Pragi Dvořák w istotny sposób zmienił zakończenie utworu. Koncert został zadedykowany najwybitniejszemu wówczas czeskiemu wiolonczeliście Hanušowi Wihanowi, który pomagał kompozytorowi w opracowaniu partii solowej; jednakże dzieło wykonał po raz pierwszy w Londynie Leo Stern (1896). Słysząc tu odwołania do co najmniej kilku dzieł mistrza (w tym do napisanej również w Nowym Jorku „Symfonii z Nowego Świata”), a także do muzyki Johannesa Brahmsa i Ludwiga van Beethovena. Melancholijny nastrój dzieła miałyby odzwierciedlać tęsknotę twórcy za ojczyzną.

Część pierwsza (Allegro) wprowadza dwa wyraziste, doskonale rozpoznawalne tematy. Pierwszy – mroczny, niemal żałobny – grany jest przez klarnety i fagoty z akompaniamentem altówek, wiolonczel i kontrabasów; zapowiada on już elegijną konkluzję finału (być może słysząc tu aluzję do „Niemieckiego requiem” Brahmsa). Drugi temat – liryczny – to jedna z piękniejszych solówek waltorni w całej literaturze muzycznej. Wejście wiolonczeli ma charakter improwizacyjny. Najbardziej poruszająco brzmi ona w połowie tej części, gdy intonuje swój medytacyjny zaśpiew, wraz z fletem przekształcając pierwszy temat w muzykę pełną liryzmu i głębokiego smutku.

Ogniwo drugie (Adagio ma non troppo) rozpoczyna się spokojnie prostą pieśnią klarnetu, ale nastrój ten zostaje szybko przełamany brzmieniem wiolonczeli w wysokim rejestrze, grającej temat zaczerpnięty z jednego z napisanych dawniej utworów kompozytora – jest nim pieśń „Zostaw mnie samego”, napisana trzydzieści lat wcześniej dla Josefyny Kounicovej, szwagierki kompozytora, która zmarła w maju 1895 roku. Upamiętnia ją również dodana przez Dvořáka wspomniana wyżej elegijna koda finału, utrzymanego w formie ronda i rozpoczętego w tempie marsza (Allegro moderato). Zapewne właśnie ta część koncertu daje soliście największe możliwości zaprezentowania swego kunsztu. (42')

O **IV Symfonii e-moll op. 98** (1885) **Johannesa Brahmsa** (1833–1897) można powiedzieć, że podobnie jak inne jego kompozycje sprawia wrażenie muzyki wyprowadzonej z jednego, zasadniczego tematu, z kilku zaledwie nut. Można dostrzec, że Brahms poszerzył tu klasyczną formę i technikę o wartości emocjonalne – w stopniu chyba najwyższym, jeśli idzie o jego symfonie – sięgając wyżyn tragizmu i heroizmu. Uczynił to zachowując matematyczną wręcz precyzję całej muzycznej struktury.

Pierwszemu, pełnemu energii i porywającemu słuchaczy tematowi smyczków przeciwstawia się drugi, fanfarny, grany przez instrumenty dęte drewniane – to punkt wyjścia ogniwa pierwszego (Allegro non troppo). Część druga (Andante moderato) ze względu na wykorzystanie w niej skali frygijskiej brzmi nieco archaicznie i melancholijnie, trzecia zaś, scherzo (Allegro giocoso), jest w swym charakterze wybitnie beethovenowska.

Niewątpliwie najciekawsza jest część ostatnia (Allegro energico e passionato). Jest to chaconne: forma muzyczna sięgająca czasów baroku, której podstawę stanowi ostinatowo powtarzający się temat. U Brahmsa liczy on osiem nut – został on zaczerpnięty z jednej z kantat Bacha i poddany ponad trzydziestu – tak samo krótkim jak on sam – opracowaniom wariacyjnym, grupowanym po dwa lub trzy. Temat pojawia się najpierw w instrumentach dętych, następnie zaś przechodzi do niskobrzmiących instrumentów orkiestry, służąc za podstawę rozwijającym się głosem wyższemu. Kompozytor łączy poszczególne wariacje w kunsztowny sposób, pozwalając by każda z nich przechodziła niepostrzeżenie w kolejną. Oto zatem na przykład wariacja dwunasta, ze szlachetnie brzmiącym solowym fletem, jakby przeciwstawia się następnej, utrzymanej w tonacji E-dur, gdzie flet, obój i klarnet dialogują na tle figuracji smyczków. Z kolei czternasta i piętnasta, wzbogacone głębokimi tonami puzonów, przywodzą na myśl jakieś solenne „Sanctus”. Zaskakująco kontrastuje z nimi wariacja kolejna, w której powraca zarówno pierwotne tempo, jak i tonacja molowa – acz tylko na chwilę.

I wreszcie rozbrzmiewa dobitnie zrytmizowana koda (Più allegro), podsumowująca tę niezwykłą część...

Być może uda się nam i dzisiaj usłyszeć to, co o tej części pisał Hermann Kretzschmar: że prowadzi ona „w krainę, gdzie nie ma już radości ani smutku – i gdzie człowiek chyli głowę przed tym, co nieśmiertelne”. (44')

Piotr Urbański

ZAPRASZAMY NA KOLEJNE KONCERTY:

11.03.
pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO
BEETHOVEN | SCHUMANN

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Anna Fedorova fortepian
Marek Pijarowski dyrygent

L. van BEETHOVEN – Koncert fortepianowy nr 5 Es-dur op. 73
R. SCHUMANN – Symfonia nr 4 d-moll op. 120

18.03.
pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO
SCHUMANN

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Sergey Khachatryan skrzypce
Josep Caballé Domenech dyrygent

R. SCHUMANN – Koncert skrzypcowy d-moll op. posth. (WoO 23)
R. SCHUMANN – Symfonia nr 2 C-dur op. 61

www.patronite.pl/filharmoniaszczecin

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

4. März 2022
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO DVOŘÁK | BRAHMS

Sinfonieorchester
der Philharmonie Mieczysław Karłowicz Szczecin

Christian Poltéra Cello
Rune Bergmann Leitung

Programm:

ANTONÍN DVOŘÁK

Cellokonzert h-Moll op. 104 [42']

- Allegro
- Adagio ma non troppo
- Finale (Allegro moderato – Andante – Allegro vivo)

/Pause/

JOHANNES BRAHMS

Sinfonie Nr. 4 e-Moll op. 98 [44']

- Allegro non troppo
- Andante moderato
- Allegro giocoso – Poco meno presto – Tempo primo
- Allegro energico e passionato – Più allegro

CHRISTIAN POLTÉRA

In Zürich geboren, erhielt er Unterricht bei Nancy Chumachenco sowie Boris Pergamenschikow und studierte später bei Heinrich Schiff in Salzburg und Wien.

Als Solist arbeitet er mit führenden Orchestern zusammen wie z.B. dem Los Angeles Philharmonic Orchestra, dem Gewandhausorchester Leipzig, den Münchner Philharmonikern, dem Tonhalle-Orchester Zürich, der Deutschen Kammerphilharmonie Bremen, der Camerata Salzburg, dem Oslo Philharmonic Orchestra, dem BBC Symphony Orchestra, dem Orchestre de Paris und dem römischen Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Dabei gehören Dirigenten wie Riccardo Chailly, John Eliot Gardiner, Christoph von Dohnányi, Paavo Järvi, Andrew Litton, Thomas Dausgaard und Andris Nelsons zu seinen Partnern.

Zusammen mit Frank Peter Zimmermann und Antoine Tamestit bildet er ein festes Streichtrio – das Trio Zimmermann – das in den bedeutenden Musikmetropolen zu Gast ist. Ferner tritt Christian Poltéra bei renommierten Festivals wie Salzburg, Luzern, Edinburgh, Berlin, Wien, Schleswig-Holstein und London (Proms) auf. Seit 2013 ist er künstlerischer Leiter der Kammermusiktage in der alten Bergkirche St. Michael in Büsingen am Hochrhein. 2004 wurde er mit dem Borletti-Buitoni Award ausgezeichnet und als „BBC New Generation Artist“ ausgewählt.

Christian Poltéras zahlreiche Aufnahmen spiegeln sein vielseitiges Repertoire wider und sind vielfach ausgezeichnet worden (u.a. BBC Music Magazine Award, Gramophone Choice, Diapason d'Or de l'Année). Cellokonzerte von Dvořák, Walton, Hindemith, Martinů, Schostakowitsch, Dutilleux, Lutosławski und Ligeti gehören ebenso dazu wie Sonaten von Mendelssohn, Fauré und Saint-Saëns.

Christian Poltéra ist Dozent an der Hochschule Luzern (HSLU). Er gibt regelmäßig Meisterkurse und ist Juror an verschiedenen Cellowettbewerben, u.a. beim Internationalen Musikwettbewerb der ARD in München. Christian Poltéra spielt ein Violoncello von Antonio Casini aus dem Jahr 1675 und das berühmte „Mara“-Stradivari von 1711.

RUNE BERGMANN

Energiegeladener und vielseitiger Dirigent, dessen umfangreiches Repertoire Klassik, Romantik und Moderne umfasst, darunter Orchester- und Bühnenwerke. Er gilt als einer der begabtesten jungen skandinavischen Dirigenten. Sein Ruf als inspirierender und tiefsinniger Musiker lenken immer mehr auf ihn die Aufmerksamkeit der Orchester auf der ganzen Welt.

Seit 2013 ist Rune Bergmann als Erster Gastdirigent des Sinfonieorchesters Kaunas (Litauen) tätig. Er ist auch künstlerischer Leiter des innovativen norwegischen Fjord Cadenza Festivals (seit den ersten Festspielen im Jahr 2010). Rune Bergmann arbeitete mit namhaften Orchestern und Operntheatern zusammen (anzuführen sind hier die Philharmonie Oslo, die Norwegische Nationaloper, die Philharmonie Südwestfalen und das Theater Mainfranken in Würzburg) als auch mit den Sinfonieorchestern in Malmö, Helsingborg, Bergen, Kristiansand, Stavanger, Trondheim, Karlskrona, Odense und Lissabon. In Nordamerika konzertierte er u.a. mit dem Alabama Symphony Orchestra – er dirigierte die Uraufführung von „Psalm XIII“ des serbischen Komponisten (und renommierten Grawemeyer-Preisträgers) Djuro Živković. Runo Bergmann leitete auch die Orchester in Detroit, Houston, New Mexico, Grand Rapids und Calgary.

Er ist talentierter Multiinstrumentalist, spielt Violine, Bratsche, Trompete und Klavier – überdies ist Jazz seine Leidenschaft.

Maestro Rune Bergmann ist künstlerischer Leiter und Chefdirigent des Orchesters der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Stettin. Zugleich wirkt er als musikalischer Leiter des Calgary Philharmonic Orchestra.

Seit der Saison 2020/2021 bekleidet er die Funktion des Ersten Dirigenten der Philharmonia Argovia im Schweizer Kanton Aargau.

GRANDIOSO DVOŘÁK | BRAHMS

Das letzte der drei Instrumentalkonzerte von **Antonín Dvořák** (1841–1904), das **Cellokonzert h-Moll op. 104** (1895), entstand während des Aufenthaltes des Komponisten in Amerika. Nach seiner Rückkehr nach Prag änderte Dvořák den Schlussabschnitt des Werkes. Zugeeignet wurde die Partitur dem damals vorzüglichsten tschechischen Cellisten Hanuš Wihan, den der Komponist bei der Arbeit am Solopart zurate gezogen hatte; das Konzert wurde jedoch von Leo Stern (1896) in London uraufgeführt. Hörbar sind hier Reminiszenzen sowohl an mindestens einige Werke Dvořáks (darunter an die in Amerika geschriebene „Sinfonie aus der Neuen Welt“) als auch an den Stil von Johannes Brahms und Ludwig van Beethoven. Die melancholische Stimmung des Werkes sollte die Sehnsucht des Schöpfers nach der Heimat widerspiegeln.

Im ersten Satz (Allegro) ertönen zwei ausdrucksvolle und vollkommen erkennbare Themen. Durch Klarinetten und Fagotte (mit Begleitung von Bratschen, Celli und Kontrabässen) wird die erste, traurige, geradezu düstere Melodie gespielt, als nähme sie den elegischen Abschnitt des Finales vorweg (vielleicht ließe sich hier eine Anspielung auf Brahms' „Deutsches Requiem“ bemerken). Das zweite Thema ist lyrisch und macht wohl eines der schöneren Horn-Soli in der gesamten Musikliteratur aus. Der Anfang des Celloparts wirkt improvisatorisch. Das Spiel des Solisten wird am expressivsten in der Mitte des ersten Satzes, wo eine Art Meditation zu hören ist – hier verwandelt sich das erste Thema, von der Flöte begleitet, in einen lyrischen und tief wehmütigen Gesang.

Der zweite Satz (Adagio ma non troppo) beginnt mit einer leisen und bescheidenen Klarinettenmelodie, dann zitiert Dvořák (im Cellopart, in hohem Register) das Lied „Lass mich in Ruhe“, das er dreißig Jahre früher für seine Schwägerin Josefina Kounicová komponiert hat; sie verstarb im Mai 1895. Aus demselben Grund beschloss Dvořák dem marschartig beginnenden, rondoähnlichen Finale (Allegro moderato) die oben erwähnte elegische Coda (Andante) hinzuzufügen. Eben der Schlusssatz bietet dem Solisten vermutlich die größte Möglichkeit, sein technisches Können zu demonstrieren. (42')

Über die **Sinfonie Nr. 4 e-Moll op. 98** (1885) von **Johannes Brahms** (1833–1897) könnte man sagen, dass sie – wie seine anderen Kompositionen – den Eindruck erweckt, als ob sie sich lediglich aus einem Grundthema, aus nur wenigen Noten entfalten hätte. Es ist ersichtlich, dass Brahms die klassische Form und Kompositionstechnik um emotionale Werte erweitert (wohl im höchsten Maße, besonders wenn es sich um seine Sinfonien handelt) und den Gipfel des Tragischen und des Heroischen erreicht hat. Er tat dies unter Beibehaltung der nahezu mathematischen Genauigkeit der gesamten musikalischen Struktur.

Dem energievollen und mitreißenden Hauptthema der Streicher steht das fanfarenhafte, von den Holzbläsern intonierte Nebenthema gegenüber – so sieht der Ausgangspunkt des ersten Satzes (Allegro non troppo) aus. Der zweite Satz (Andante moderato) beginnt mit einem archaisch anmutendem Bläserthema in phrygischer Tonart, das von den Streichern begleitet wird. In krassem Gegensatz hierzu steht der dritte Satz (Allegro giocoso), ein burleskes Scherzo ganz im Geiste Beethovens.

Der letzte Satz (Allegro energico e passionato) ist eine Art Chaconne (ursprünglich eine barocke Form, deren Thema als Ostinato ständig wiederholt wird). Das achttönige Thema, das Brahms einer Kantate Bachs entnommen hat, erscheint zuerst in den Bläsern, dann wandert es in die Unterstimmen und dient so den höheren Stimmen als Fundament, über dem sie ihre Variationen entwickeln. Der Komponist verklammert die dreißig Veränderungen kunstvoll miteinander, lässt die eine Variation unmerklich in die andere gleiten. Im ersten Teil treibt Brahms energisch voran, im langsamen Mittelteil schweigt er melodisch (der zwölften Variation mit noblem Flötensolo folgt die dreizehnte in E-Dur, wo sich vom Hintergrund der Streicher Flöte, Oboe und Klarinette abheben), danach wiederum choralartig (die vierzehnte und fünfzehnte Variation – mit tiefen Posaumentönen – erinnern an einen erhabenen „Sanctus“-Gesang). Am Ende geht Brahms einer mächtigen Schlusssteigerung entgegen und schlägt die motivische Brücke zurück zum Kopfsatz, so dass sich in der Kombination der Themen der Kreis schließt.

Eben von diesem erstaunlichen Finale schrieb einst Herrmann Kretzschmar: „Die Komposition lenkt in das Gebiet, wo Leid und Freude schweigt und das Menschliche sich vor dem beugt, was ewig ist“. (44‘)

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Wir laden Sie zu unseren Konzerten ein:

11.03.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO
BEETHOVEN | SCHUMANN

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Anna Fedorova Klavier

Marek Pijarowski Leitung

L. van BEETHOVEN – Klavierkonzert Nr. 5 Es-Dur op. 73

R. SCHUMANN – Sinfonie Nr. 4 d-Moll op. 120

18.03.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO
SCHUMANN

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Sergey Khachatryan Violine

Josep Caballé Domenech Leitung

R. SCHUMANN – Violinkonzert d-Moll op. posth. (WoO 23)

R. SCHUMANN – Sinfonie Nr. 2 C-Dur op. 61

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTRZ /
KONZERMEISTER
Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Monika Sawczuk
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Alina Krzyżewska
Maciej Musiał
Wioletta Borkowska
Dominik Gugała
Marcin Kieruczenko

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Anna Muzyk
Diana Miszkiewicz-Gugała
Aleksandra Górka
Zoja Piankowska
Małgorzata Borowiecka
Joanna Bauer
Joanna Ostaszewska

ALTÓWKA / BRATSCH

Grzegorz Sadowski
Ludmiła Rusin
Wojciech Mazur
Ewa Kuśnier
Izabela Joniec
Aleksandra Majewska

WIOLONCZELA / VIOLONCELLO

Ihor Chilipik
Natalia Wesołowska
Hanna Możejewska
Jacek Tomczak
Beata Sawrymowicz

KONTRABAS / KONTRABASS

Michał Mitschke
Paweł Jędrzejewski
Michał Bylina

FLET / FLÖTE

Joanna Kowalczyk
Paweł Majewski

OBÓJ / OBOE

Mateusz Żurawski
Piotr Kokosiński

KLARNET / KLARINETTE

Bogusław Jakubowski
Krzysztof Krzyżewski

FAGOT / FAGOTT

Adam Ostrowski*
Michał Szydłowski*
Zbigniew Kania
Edyta Moroz

WALTORNIA / HORN

Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski
Katarzyna Sułkowska
Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKA / TROMPETE

Marcin Olkowski
Bogdan Rymaszewski

PUZON / POSAUNE

Wojciech Bublej
Mateusz Kupski
Igor Puszkar

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Bogdan Pilak

*gościnnie / als Gast

SPRZEDAŻ I REZERWACJA BILETÓW W KASIE FILHARMONII

Sprzedaż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii oraz za pośrednictwem strony
www.filharmonia.szczecin.pl.

Informujemy o możliwości asystowania pracownikom Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii. Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzenia zmian w repertuarze.

Na wszystkich wydarzeniach obowiązuje reżim sanitarny – używanie maseczek ochronnych, dezynfekcja dłoni oraz zachowanie bezpiecznych odległości (co najmniej 1, 5 m), preferowana jest płatność bezgotówkowa.

KASA: tel. +48 91 431 07 20, kasa@filharmonia.szczecin.pl
czynna od wtorku do czwartku w godz. 13:00–18:00, w piątek w godz. 13:00–20:00 oraz godzinę przed biletowanym wydarzeniem, którego organizatorem jest Filharmonia

INFOLINIA: tel. +48 539 94 94 54

czynna od wtorku do czwartku w godz. 10:00–16:00

facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

KARTENVERKAUF UND TICKETRESERVIERUNG:

Der Verkauf der Tickets wird an der Kasse der Philharmonie sowie durch die Website der Philharmonie (www.filharmonia.szczecin.pl) geführt.

KASSE: Tel. +48 91 431 07 20, kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet von Dienstag bis Donnerstag 13:00–18:00 Uhr, am Freitag 13:00–20:00 Uhr und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

INFO: +48 539 94 94 54

von Dienstag bis Donnerstag 13:00–18:00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Unterstützung von Menschen mit Behinderungen während der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Die Philharmonie behält sich Programmänderungen vor.

Während aller Veranstaltungen gilt ein Hygieneregime – die Verwendung von Schutzmasken, Händedesinfektion sowie das Einhalten von Sicherheitsabständen (mindestens 1,5 m); bargeldloses Bezahlen wird bevorzugt.

facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

www.patronite.pl/filharmoniaszczecin

Mecenas Roku 2022

Oficjalnym Partner Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowsky

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii